

А пакъ мъжътъ, като изпроводи дѣкарътъ, гужда си ръцете въ джебовыте и отива по работата си, а горката майка сѣдва съ чорапътъ въ ръка до главицата на болното детенце, и—вместо да плете—упрела погледътъ си на бѣдното детенце, и—пулсътъ ѝ бѣе 120 пѣти въ дакиката!

Детето отъ болестъ умира.—Мъжътъ—баща пролива неколко сълзи и отива слѣдъ погребеніето да ся събере съсъ пріятелыте си, за да ся *поутѣши*, а горката жена—майка остава въ къщи, за да ся занимава съсъ остатъците на починалото детенце.—Секи предметъ, секо игралце, сека дрешка е за майката жално воспоминаніе, косто—безъ да ще—примамва ѝ на очыте горчиви сълзи.

Отъ тези три катадневни примѣры, мъжътъ може да познае душевното природно благородіе на жената и може слѣдователно да ся убѣди че, жената е създадена отъ Бога съсъ извънредни преимущества—преимущества такива, които доказватъ че жената е—гѣй да речемъ—сѣставена отъ любовь и за любовь!

Защо прочее мъжътъ бѣга отъ тѣзи любовь?—Защо мъжътъ непосредста позивѣтъ, който произлиза отъ чисто и благородно сърдце на жената?—Защо мъжътъ търси удоволствіе въ кавенетата и въ много пѣти притворно пріятелство на мъжътъ?—Защо необгѣрне искрената и истинска любовь на жената, която съсъ хиляди и хиляди доказателства на нѣжна преданность, му подава вѣрната си десница?

Мъже! Погледни на другата твоя половина, на жената.—Погледни къмъ нея съсъ очите на сърдцето, и увѣри ся, че само жената е твоя законна, вѣрна и искренна пріятелка—увѣри ся, че само жената е твоя непоколебима привърженица.—Само жената е, която душевно ся радва, когато ся радвашъ ты—само жената е, която съсъ тебе отъ сърдце плаче, когато плачешъ ты!

Може мъжътъ да мисли, че е свободенъ да прави каквото ще, а пакъ жената,—споредъ словото Божіе—да ся покорява на сичко, даже и на производствата на мъжътъ!

Може мъжътъ да казва: »жената да гледа дѣцата«